

EL TEMPS, premi d'Honor Jaume I

Els XX Premis d'Honor Jaume I a Entitats i a Persones, que atorga la Fundació Jaume I, han recaigut, en l'edició d'enguany, en EL TEMPS i en Josep Laporte, respectivament.

"Per la seva lluita notòria, tenaç i compromesa en la defensa de la identitat dels Països Catalans i el fet de ser, alhora, una publicació d'àmbit general, de qualitat, adreçada a una àmplia franja de la població que l'ha convertit en un referent ineludible del periodisme i de la consciència nacional en la història més recent del nostre poble". Amb aquesta justificació la Fundació Jaume I atorgava el XX Premi d'Honor Jaume I a Entitats 1996 a EL TEMPS, en un acte tingut al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona el dia 29 d'octubre. L'editor Eliseu Climent va ser l'encarregat de recollir el guardó de mans del tinent d'alcalde de la ciutat, Joaquim de Nadal, i sota la presidència de la senyora Maria Font, vídua de Lluís Carulla. En el seu parlament, Eliseu Climent va reprendre el fil de la motivació inicial del setmanari recordant quins són els referents que marquen l'actuació periodística d'EL TEMPS: "La democràcia, el progrés i l'europeïtat". I encara més, amb una "clara vocació de modernitat: ideològica, tècnica i mental", va afegir Climent, per acabar qualificant el premi d'"estímul per continuar consolidant aquest projecte".

Quan l'editor d'EL TEMPS es va referir a la globalitat territorial d'aquest mitjà va citar —no podia ser d'altra manera— l'assagista Joan Fuster: "o ens salvem tots o ens ofeguem tots". Un testimoni, el fusterià, que Climent havia agafat del parlament previ fet pel periodista Agustí Pons, qui va parlar en nom del jurat. Pons havia finit el seu parlament ressuscitant unes

GLORIA MATAMALA

paraules de Fuster de l'any 72 —"ben actuals", va dir—: "Nosaltres, els catalans, no som, per desgràcia, Dinamarca, ni, per fortuna, Occitània. Les nostres edicions es troben, avui, sumides en una indecisió obscura i què podran ser demà és cosa que depèn de molts factors; però, sobretot, de la mateixa voluntat dels catalans". Subscrivint Fuster, Pons agràia l'existència d'EL TEMPS i el seu "intent de fer realitat l'espai comunicacional català", empresa de la qual "sovint se'n surt amb resultats periodísticament brillants".

D'altra banda, el XX Premi d'Honor Jaume I a Persones va recaure en Josep Laporte, catedràtic de farmacologia, ex-rector de la Universitat Autònoma de Barcelona i ex-conseller de Sanitat i d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. Càrrecs que han marcat una "trajectòria exemplar com a servidor públic" i "des dels quals ha fet de les seves responsabilitats

un exercici de bon govern i de patriotisme que li ha merescut el respecte del nostre poble" i que li han valgut el guardó.

Altres premiats. El mateix jurat i la Fundació Jaume I, format, a més de l'esmentat Pons, per Joaquim Arenas, Antoni Deig i Clotet, Joan Gomis, Aina Moll, Ramon Pla, Josep M. Puig i Salellas, Montserrat Trueta i Josep Vallverdú, van distingir amb el XIV Premi Jaume I d'Actuació Cívica Mari Pepa Brustenga, de la Fundació Sant Pere Claver; Josep Dalmau, sacerdot i rector de Gallifa; Joan Escolar, director del Centre "Casa Nostra" de Sudanell; Josep M. Marquès, arxiver de l'Arxiu Diocesà de Girona; Miquel Mayol, fundador, entre d'altres entitats de la Catalunya Nord, de les escoles La Bressola, i Antoni Soggiu, metge i fundador de Ràdio Sigma a l'Alguer.

L'editor d'EL TEMPS, Eliseu Climent (esquerra), rep el XX Premi d'Honor Jaume I a Entitats. L'encarregat de donar-lo va ser el tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Joaquim de Nadal.

J. J.